

HOMILIE ACHTENTWINTIGSTE ZONDAG DOOR HET JAAR – C 2010

Gezondheid is een groot goed voor iedereen. Bij verjaardagen en bij de jaarwisseling wensen wij elkaar naast de geluk ook een goede gezondheid toe. Voor menigeen is de goede gezondheid een grote vanzelfsprekendheid. Maar er kan een dag komen, dat je je opeens niet lekker voelt. Daar is een knobbeltje of een andere aandoening. Je hebt plotseling pijn. De honger is weg. Toch maar naar de dokter gegaan en naar het ziekenhuis voor onderzoek. Plots is het leven niet meer zoals het altijd geweest is. Angst, opgejaagdheid maken zich van je meester. Je voelt je onzekerheid, want niemand kan je helpen. Een ernstige ziekte, die niet overgaat, die niet te genezen is. Of een ziekte, waar de medische wetenschap machteloos tegenover staat en waarop misschien zelfs de dood zal volgen. Wat kan een mens zich dan beroerd voelen, onmachtig, ontmoedigd, misschien zelfs wanhopig?

De medische wetenschap kan niets meer voor je doen, en de kwakzalvers, de alternatieve dokters, de paranormale genezers en de acupuncturisten heb je allemaal al gehad. Wat blijft er dan nog over? Elke strohalm wordt aangegrepen. Ook door de Syriër Naäman. Hij heeft op een dag een vlekje op zijn huid vastgesteld: melaatsheid. Hij weet wat dat betekent: een dodelijke diagnose. Wat te doen? Een jonge vrouw uit Israël geeft hem raad: Ga toch eens naar de profeet Elisa in Israel. Die heeft vele wonderbaarlijke genezingen verricht. Voor Naäman een vernedering: Je heil zoeken bij vreemdelingen. Bovendien heeft die profeet niets anders in de aanbieding dan een onderdompeling in de riviertje de Jordaan. Maar een zieke als Naaman is bereid om alles te doen.

Het is voor de 10 melaatsen eveneens een laatste strohalm, als zij Jezus ontmoeten. Ze staan te schreeuwen langs de kant van de weg, want ze moeten mensen tijdig waarschuwen vanwege het besmettingsgevaar. Een laatste poging. "Jezus, meester, ontferm u over ons".

Wanhopige mensen zien uit naar genezing en verlossing. Melaatsheid was het ergste dat een mens kon overkomen: niet alleen een ongeneeslijke ziekte maar ook het verstoten zijn vanwege de besmetting. Zij hoorden reeds bij de doden. En dan is er de redding, is er de Redder, die hen het leven weer terugschenkt en tevens ook teruggeeft aan de mensengemeenschap.

De melaatsen uit de lezingen van vandaag zochten een wonderdokter. Ze vinden iets heel anders. En daar gaat het uiteindelijk over, in de lezingen van vandaag. Hun huidziekte zit aan de buitenkant. Hun uiterlijk wordt genezen, maar, zo blijkt, hun innerlijk is moeilijker te genezen. Melaatsheid staat in de bijbel voor de menselijke zondigheid, zijn egoïsme, zijn hoogmoed en trots. Naaman wordt door de genezing een ander mens. Hij keerde met heel zijn gevolg naar de man Gods terug, trad het huis binnen, ging vóór hem staan en zei: "Nu weet ik dat er in Israël een god is, en nergens anders op aarde. Wil daarom een huldeblijk van uw dienaar aanvaarden." Maar de profeet wilde niet. Toen zei Naäman: "Geef mij dan tenminste een vracht aarde mee, zoveel als een koppel muil dieren kan dragen, want uw dienaar wil aan geen andere goden brand- of slachtoffers meer opdragen, dan aan de HEER alleen." De vreemdeling Naaman wil niet meer van God los zijn. Symbolisch neemt hij daarom een vracht aarde mee.

Maar bij de door Jezus genezen melaatsen maar één, die het nodig acht om te danken. De joodse melaatsen danken niet. Alleen de vreemdeling, de Samaritaan. Wij denken al gauw, dat Jezus zich slecht behandeld voelt door de negen joodse melaatsen. Hij had er overigens alle reden toe. Maar het gaat Jezus om de eer van God. "Is er dan niemand teruggekeerd om aan God eer te brengen, dan alleen deze vreemdeling?" Jezus staat niet op zijn strepen, dat Hij voldoende erkenning wil vinden. Hij

wil, dat God gedankt wordt. Daarom stelt Hij het teken van de reiniging van de melaatse, opdat duidelijk wordt, wie God is: degene die omziet naar de zieke, de verstotene, de eenzame. Hij is degene die reiniging brengt voor mensen, redding en verlossing. De Heer is het aan wie alle lof en eer en dank toekomt.

Zolang wij daartoe niet in staat zijn, is ons innerlijk niet rein. De Heer wil ons fijngevoelig maken, ons weer heel maken tot mensen zoals hij ons bedoeld heeft. Amen